

[Axel Kristensen.]

folk til bestemte ting, men den muliggør en standardisering, der vil billiggøre boligerne.

Et af vore problemer inden for byggeriet er at få fagfolk. Man har dog ved utraditionelt byggeri hidtil klaret meget byggeri. Jeg er ked af, at dette sker, fordi der mangler almindelige håndværkere. Konkurrencen mellem de to byggeformer skulle vælge den billigste form ud. Der er ikke den mindste tvivl om, at flaskehalsen i byggeriet er de håndværkere, der skal installere: rørleggere, blikkenslagere og mange andre. I det øjeblik vi får standardmålene, vil håndværkerne have de færdige dele til installation, så kan de komme og stille et helt køkken op med vask og rørledninger i stedet for som nu, hvor de går og skærer rør i stykker for hvert enkelt led. Disse standardiserede ting medfører en sådan billiggørelse, at det ville være forkert ikke at fremskaffe dem, når det kan gøres uden at lægge bånd på folks frihed, når de ellers kan forme deres lejlighed og deres hus, som de selv vil. Jeg fastslår altså, at der ikke foreligger en bemyndigelse til at påbyde anvendelse af standardiserede ting; man skaber blot muligheder for at billiggøre byggeriet.

I § 6, stk. 3, er der kun tale om en mål-sætning med henblik på at få en rimelig form på lejlighederne. Det er ikke bestemmelser om udstyr, ikke om ødselhed, ikke om at gøre det flot, men bestemmelser, der sikrer et rimeligt forhold mellem målene, så man kan få en fornuftig plan for beboelsen. Jeg kan godt sige, at når vi har accepteret det, var det, fordi udvalgets højtærede formand ringede mig op og spurgte, om jeg kunne acceptere, at man lavede korridor-lejligheder, som man i sin tid lavede i Ryesgade. Det er klart, at sådan noget ikke skal kunne laves. Jeg mener, at således som bestemmelsen nu er formet, er alle muligheder givet, og jeg beder meget indtrængende den højtærede boligminister om, nu da han får et nyt instrument, da at bruge det med varsomhed. Når sådanne nye muligheder opstår, vil mange mennesker, der ikke kender alle forholdene, have svært ved at acceptere sådanne påbud. Derfor skal man ikke påbyde mere end nødvendigt for at gå et væsentligt skridt fremad; be-

folkningen erfarer da, at denne bemyndigelse ikke misbruges, og at den ikke indføres for at regere over folk, men for at give dem muligheder. Den højtærede boligminister kan indlægge sig stor fortjeneste ved at se til, at denne lov bruges forsigtigt, således at den accepteres af befolkningen.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg takker hele udvalget for godt og sagligt udvalgsarbejde, et arbejde, der nu efter snart 2 års forløb forhåbentlig nærmer sig sin afslutning. Jeg kvitterer også meget gerne for den anerkendelse, der er givet ministeriets embedsmænd, som har bistået udvalget, og skal lade den gå videre.

Jeg er jo i den situation, at jeg ikke alene i sidste folketingssamling, men også langt ind i denne selv har været medlem af udvalgene og derfor har kendskab til den grundighed og den saglighed, der er arbejdet med. Jeg tror, at det, der i øjeblikket skiller, er problemer, vi kan komme over. Jeg ved, at udvalgets formand har været besjælet af et ønske om bred enighed; det er der også givet udtryk for af ordførerne, og jeg vil håbe, det må lykkes inden tredje behandling — for jeg har indtryk af, at det er meget afgørende for det samlede udvalg at opnå en sådan enighed.

Det er da givet, og det er også forudset, at et lovforslag af denne art, et lovforslag, der med ét slag bryder med en hundredårig tradition, der placerede ansvaret for byggeriets regulering — hvis der i det hele taget har kunnet være tale om regulering — og for byggeriets tekniske forskrifter på lokale vedtægter, på lokale reglementer, måtte give anledning til en række problemer og til en grundig overvejelse. Selv om lovforslaget er udarbejdet på grundlag af en enstemmig betænkning, er det betryggende at vide, at folketingsudvalget kun har betragtet denne betænkning som et grundlag — men dog som et godt grundlag — at arbejde på, og udvalget har fundet anledning til at stille ikke mindre end 75 ændringsforslag, der har skabt klarhed, og jeg kan også tilføje: i ganske enkelte tilfælde har betydet en forbedring af det oprindelige lovforslag.

Det ærede medlem hr. Adolph Sørensen og for så vidt også det ærede medlem hr. Axel Kristensen var lidt fortøuede over, at